

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/47/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010464
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8714010464.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.12.2018, v trestnej veci obžalovaného K. N., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/121/2014 zo dňa 26.06.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

obžalovaného K. N. , nar. XX.XX.XXXX v H., trvalo bytom H. K. X, okres H. - Q., spod obžaloby Okresného prokurátora Poprad sp. zn. 2 Pv 346/2014/7706 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 14.04.2014 v čase okolo 19.00 hod. v K., na ul. Z. č. XXXX/X v obytnom bloku D. v G. na X. poschodí, potom čo ho poškodená N. K. pozvala do uvedeného bytu na kávu, ju začal postupne v obývačke bytu proti jej vôli bozkávať na ústa, chytať okolo ramien, čo poškodená slovne odmietala, taktiež ju zaľahol na gauči, čomu sa poškodená bránila odtláčaním rukami a kopaním, následne ju proti jej vôli chytil rukami a odniesol do jej detskej izby, kde ju zvalil na posteľ, priľahol ju, ruky jej zdvihol nad hlavu a takto ich držal svojimi rukami, čím jej znemožnil pohyb, pritom ju bozkával na ústa, čomu sa poškodená bránila odvracaním hlavy, zároveň sa obtieral cez oblečenie svojim prirodzením o jej stehná, vagínu a brucho, ďalej jej rukou stiahol tepláky na jednu nohu, kde jej začal bozkávať vagínu cez spodné prádlo, čomu sa poškodená bránila slovne a odtláčaním jeho hlavy, na čo obžalovaný nereagoval a chytil poškodenú po jej tele, po prsiach cez oblečenie, taktiež jej stiahol tričko z jedného ramena a súčasne ju bozkával na krk, následne sa poškodenej podarilo z postele postaviť pod zámienkou jej odchodu na toaletu, na čo ju obžalovaný rukami odstrčil, v dôsledku čoho si poškodená sadla na posteľ, postavil sa pred ňu, vyzliekol si svoje rifle a spodné prádlo, chytil jej obe ruky za zápästia a ľahal ich k svojmu stoporenému penisu tak, že sa ho dotýkala, na čo sa jej podarilo jednu ruku zo zovretia vytrhnúť a touto sa poškodená snažila obžalovaného od seba odtlačiť, následne jej obžalovaný svojou druhou rukou chytil hlavu a tlačil ju smerom k penisu, kde poškodená opakovala aby prestal, že potrebuje na toaletu, potom jej obžalovaný pustil hlavu a chytil poškodenú za voľnú ruku, ktorú pritlačil na svoj penis tak, že ho držala v ruke a takto za pomoci jej ruky onanoval, následne poškodenú na jej naliehanie na toaletu pustil, kde po návrate z nej žiadala obžalovaného o odchod z bytu, na čo obžalovaný reagoval tak, že k nej prišiel, chytil ju za ruku a odtiahol ju do detskej izby a tam ju zhodil na posteľ tak, že ležala na chrbte, priľahol

ju svojou postavou, chytal ju rukami cez oblečenie za prsia, zadok, bozkával ju na krku a ďalej si ľahol k poškodenej na posteľ tak, že ju rukou držal okolo ramien pritlačenú k sebe, čomu sa poškodená bránila odtláčaním rukou a súčasne obžalovaný svojou rukou onanoval a pritlačil jej hlavu k svojej hrudi a žiadal, aby mu lízala bradavky, kde po chvíli obžalovaný ejakuloval na oblečenie poškodenej, potom sa postavil, obliekol a odišiel z bytu preč, čím týmto svojím konaním nespôsobil poškodenej zranenia vyžadujúce lekárske ošetrenie, pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom sp. zn. 4T/121/2014 zo dňa 26.06.2018 podľa § 285 písm. b/ Tr. zákona oslobodil obžalovaného K. N., nar. XX.XX.XXXX v H., trvalo bytom H. K. 4, okres H. - okolie, spod obžaloby Okresného prokurátora Poprad sp. zn. 2Pv 346/2014/7706 pre skutok, že

dňa 14.04.2014 v čase okolo 19.00 hod. v K., na ul. Z. č. XXXX/X v obytnom bloku D. I. potom čo ho poškodená N. K. pozvala do uvedeného bytu na kávu, ju začal postupne v obývačke bytu proti jej vôli bozkávať na ústa, chytat' okolo ramien, čo poškodená slovne odmietala, taktiež ju zaľahol na gauči, čomu sa poškodená bránila odtláčaním rukami a kopaním, následne ju proti jej vôli chytil rukami a odniesol do jej detskej izby, kde ju zvalil na posteľ, priľahol ju, ruky jej zdvihol nad hlavu a takto ich držal svojimi rukami, čím jej znemožnil pohyb, pritom ju bozkával na ústa, čomu sa poškodená bránila odvracaním hlavy, zároveň sa obtieral cez oblečenie svojim prirodzením o jej stehná, vagínu a brucho, ďalej jej rukou stiahol tepláky na jednu nohu, kde jej začal bozkávať vagínu cez spodné prádlo, čomu sa poškodená bránila slovne a odtláčaním jeho hlavy, na čo obžalovaný nereagoval a chytal poškodenú po jej tele, po prsiach cez oblečenie, taktiež jej stiahol tričko z jedného ramena a súčasne ju bozkával na krk, následne sa poškodenej podarilo z postele postaviť pod zámkom jej odchodu na toaletu, na čo ju obžalovaný rukami odstrčil, v dôsledku čoho si poškodená sadla na posteľ, postavil sa pred ňu, vyzliekol si svoje rifle a spodné prádlo, chytil jej obe ruky za zápästia a ľahal ich k svojmu stoporenému penisu tak, že sa ho dotýkala, na čo sa jej podarilo jednu ruku zo zovretia vytrhnúť a touto sa poškodená snažila obžalovaného od seba odtlačiť, následne jej obžalovaný svojou druhou rukou chytil hlavu a tlačil ju smerom k penisu, kde poškodená opakovala aby prestal, že potrebuje na toaletu, potom jej obžalovaný pustil hlavu a chytil poškodenú za voľnú ruku, ktorú pritlačil na svoj penis tak, že ho držala v ruke a takto za pomoci jej ruky onanoval, následne poškodenú na jej naliehanie na toaletu pustil, kde po návrate z nej žiadala obžalovaného o odchod z bytu, na čo obžalovaný reagoval tak, že k nej prišiel, chytil ju za ruku a odtiahol ju do detskej izby a tam ju zhodil na posteľ tak, že ležala na chrbte, priľahol ju svojou postavou, chytal ju rukami cez oblečenie za prsia, zadok, bozkával ju na krku a ďalej si ľahol k poškodenej na posteľ tak, že ju rukou držal okolo ramien pritlačenú k sebe, čomu sa poškodená bránila odtláčaním rukou a súčasne obžalovaný svojou rukou onanoval a pritlačil jej hlavu k svojej hrudi a žiadal, aby mu lízala bradavky, kde po chvíli obžalovaný ejakuloval na oblečenie poškodenej, potom sa postavil, obliekol a odišiel z bytu preč, čím týmto svojím konaním nespôsobil poškodenej zranenia vyžadujúce lekárske ošetrenie,

čím mal spáchať

zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona,

pretože skutok nie je trestným činom.

Dňa 03.07.2018 prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal proti rozsudku odvolanie. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 27.09.2018. Prokurátor v odôvodnení odvolania konštatuje, že so závermi súdu prvého stupňa sa nestotožňuje, nakoľko súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci. V prvom rade považuje za dôležité poukázať na výpovede poškodenej N. K. v prípravnom konaní ako aj na výsluchy na hlavnom pojednávaní. Z uvedených výsluchov je zrejmé, že v nich poškodená zhodne a logicky popísala priebeh skutku a to bez akýchkoľvek rozporov. Z predmetných výsluchov jednoznačne vyplýva, že poškodená s konaním obžalovaného nesúhlasila, kde tento nesúhlas vyjadrila pred obžalovaným opakovane, jednak verbálne, keď ho žiadala, aby s intímnymi dotykmi prestal, ale aj odsotením pri každom nežiaducom dotyku, pri jeho pokuse o bozkávanie na ústa a pri obchytkávaní. Z jej výsluchu taktiež vyplýva, že ju za použitia fyzickej sily opakovane dostal do

detskej izby, pričom sa mu snažila z náručia vytrhnúť, prosila ho, aby ju pustil. Následne ju obžalovaný pritlačil k posteli, priľahol ju so svojím telom, dotykmi na intímne časti tela naznačoval svoj záujem o intímne spojenie. Výsluchmi poškodenej bolo jednoznačne preukázané, že voči konaniu obžalovaného použila fyzickú silu, keď sa ho rukami aj nohami snažila odsotiť a oslobodiť z jeho objatia či pritlačenia k posteli telom obžalovaného. Nesúhlas poškodenej s intímnym stykom s obžalovaným preukazuje aj tvrdenie, že má menštruáciu a následne aj tvrdenie o potrebe ísť na toaletu, čo jej obžalovaný umožnil a uvedené využila na odoslanie SMS, ale aj na telefonovanie svojmu vtedajšiemu priateľovi S., ktorého prosila o pomoc, pričom uviedla, že sa bojí, že obžalovaný ju znásilňuje. Na základe uvedeného má za to, že poškodená dala obžalovanému dostatočne najavo svoj nesúhlas s jeho konaním voči nej a vyššie uvedené možno jednoznačne považovať za vážne mienený odpor. V tejto súvislosti poukazuje aj na pomer fyzických parametrov medzi ňou a obžalovaným, kde obžalovaný je mohutnej vyšportovanej postavy na rozdiel od poškodenej, ktorá je nízka, útla. Na základe uvedeného je zrejmé, že na prekonanie odporu poškodenej nebolo potrebné, aby obžalovaný vynaložil väčšiu fyzickú silu. Skutočnosť, že poškodená nemala záujem o intímny styk s obžalovaným, je zrejmä aj z ich predchádzajúcej facebookovej komunikácie, kde obžalovaný opakovane naliehal na poškodenú, aby mu poslala fotografie, pričom sa dožadoval aj nahých fotografií, čo poškodená opakovane odmietla. Taktiež uvedené preukazuje aj SMS-komunikácia medzi poškodenou a obžalovaným zo dňa 14.04.2014, kde poškodená obžalovaného síce pozvala na kávu, pričom v SMS-komunikácii zdôraznila, že sa jedná iba o kávu, aby si pod uvedeným nič viac nepredstavoval. Z výsluchov poškodenej je zrejmé, že správanie obžalovaného po príchode do bytu sa zmenilo oproti predchádzajúcemu správaniu. Skutočnosť, že poškodená pustila obžalovaného dobrovoľne, v dobrej viere do bytu, poskytla mu aj občerstvenie, ho nezbavuje zodpovednosti zo spáchania skutku. Aj v prípade, ak by sa poškodená správala voči obžalovanému vyzývavým spôsobom, prípadne mu dala najavo možnosť intímneho styku, nemôže uvedená skutočnosť zbaviť páchatel'a zodpovednosti, ak si to obeť v poslednej chvíli rozmyslí a dá mu to jednoznačne najavo. Ako však preukazuje vyššie uvedená komunikácia medzi poškodenou a obžalovaným, poškodená sa uvedeným spôsobom nesprávala, ale bol to práve obžalovaný, ktorý mal pri vzájomnej komunikácii intímne narážky.

Vo vzťahu k výpovediam poškodenej považuje za potrebné poukázať aj na závery znaleckého posudku, z ktorých vyplýva, že u poškodenej neboli zaznamenané fabulačné, konfabulačné tendencie, snaha skresľovať skutočnosti vo svoj prospech. Je nepravdepodobné a nebol zaznamenaný zmysluplný dôvod, ktorý by poukazoval na zisťnosť zo strany poškodenej. Nebolo zaznamenané nahovárание zo strany iných osôb. Znalkyňa vo svojich záveroch taktiež jednoznačne konštatuje, že je nepravdepodobné, aby poškodená vedome interpretovala skutočnosti bez toho, aby ich prežila. Tendencia k vedomým klamstvám alebo k vymýšľaniu si u poškodenej nebola potvrdená.

Ako sa ďalej v znaleckom posudku uvádza je fakt, že po prvýkrát poprela v jej byte službukonajúcim príslušníkom polície priebeh vyšetrovanej udalosti. Vyplýva to z bezprostredného negatívneho emočného šoku, ktorý počas udalosti prežila, pocitov hanby vo vzťahu k vonkajšiemu prostrediu, prípadne odhalenia skutkov, pocitov viny, uvedomenia si možnej nevedomej provokácie zo strany voči obžalovanému. Sociálna naivita, infantilita a psychosociálna nezrelosť osobnosti poškodenej bránila jej odhadnúť a dostatočne predvídať skutočné zámery obžalovaného. V tejto súvislosti, podľa názoru prokurátora, je potrebné vnímať aj facebookové správy, ktoré poškodená zaslala po jeho odchode z bytu. Na základe týchto skutočností prokurátor dospel k záveru, že konanie obžalovaného naplnilo pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil oslobodzujúci výrok Okresného súdu Poprad a vec vrátil tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postup konania, ktoré im predchádzalo; na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pochybil, keď vo svojom rozhodnutí označil svoj postup, že postupoval podľa hmotnoprávnych právnych predpisov a nie procesnoprávnych, kedy vyjadril, že postupoval podľa Trestného zákona a nie podľa Trestného poriadku, teda krajský súd zrušil napadnutý rozsudok nie na základe dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza v odvolaní, ale v dôsledku procesného pochybenia v postupe súdu prvého stupňa.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal dňa 25.09.2014 obžalobu na K. N. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

dňa 14.04.2014 v čase okolo 19.00 hod. v K., na ul. Z. č. XXXX/X v obytnom bloku D. v G. potom čo ho poškodená N. K. pozvala do uvedeného bytu na kávu, ju začal postupne v obývačke bytu proti jej vôli bozkávať na ústa, chytat' okolo ramien, čo poškodená slovne odmietala, taktiež ju zaľahol na gauči, čomu sa poškodená bránila odtláčaním rukami a kopaním, následne ju proti jej vôli chytil rukami a odniesol do jej detskej izby, kde ju zvalil na posteľ, priľahol ju, ruky jej zdvihol nad hlavu a takto ich držal svojimi rukami, čím jej znemožnil pohyb, pritom ju bozkával na ústa, čomu sa poškodená bránila odvracaním hlavy, zároveň sa obtieral cez oblečenie svojim prirodzením o jej stehná, vagínu a brucho, ďalej jej rukou stiahol tepláky na jednu nohu, kde jej začal bozkávať vagínu cez spodné prádlo, čomu sa poškodená bránila slovne a odtláčaním jeho hlavy, na čo obžalovaný nereagoval a chytal poškodenú po jej tele, po prsiach cez oblečenie, taktiež jej stiahol tričko z jedného ramena a súčasne ju bozkával na krk, následne sa poškodenej podarilo z postele postaviť pod zámienkou jej odchodu na toaletu, na čo ju obžalovaný rukami odstrčil, v dôsledku čoho si poškodená sadla na posteľ, postavil sa pred ňu, vyzliekol si svoje rifle a spodné prádlo, chytil jej obe ruky za zápästia a ľahal ich k svojmu stoporenému penisu tak, že sa ho dotýkala, na čo sa jej podarilo jednu ruku zo zovretia vytrhnúť a touto sa poškodená snažila obžalovaného od seba odtlačiť, následne jej obžalovaný svojou druhou rukou chytil hlavu a tlačil ju smerom k penisu, kde poškodená opakovala aby prestal, že potrebuje na toaletu, potom jej obžalovaný pustil hlavu a chytil poškodenú za voľnú ruku, ktorú pritlačil na svoj penis tak, že ho držala v ruke a takto za pomoci jej ruky onanoval, následne poškodenú na jej naliehanie na toaletu pustil, kde po návrate z nej žiadala obžalovaného o odchod z bytu, na čo obžalovaný reagoval tak, že k nej prišiel, chytil ju za ruku a odtiahol ju do detskej izby a tam ju zhodil na posteľ tak, že ležala na chrbte, priľahol ju svojou postavou, chytil ju rukami cez oblečenie za prsia, zadok, bozkával ju na krku a ďalej si ľahal k poškodenej na posteľ tak, že ju rukou držal okolo ramien pritlačenú k sebe, čomu sa poškodená bránila odtláčaním rukou a súčasne obžalovaný svojou rukou onanoval a pritlačil jej hlavu k svojej hrudi a žiadal, aby mu lízala bradavky, kde po chvíli obžalovaný ejakuloval na oblečenie poškodenej, potom sa postavil, obliekol a odišiel z bytu preč, čím týmto svojím konaním nespôsobil poškodenej zranenia vyžadujúce lekárske ošetrovanie.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodenej, výsluchom svedkov Z. Z., S. P., P. S., znaleckým posudkom z odboru psychológie vo vzťahu k poškodenej, znaleckým posudkom kriminalisticko-expertízneho ústavu, ohliadkou miesta činu, prehliadkou tela, fotodokumentáciou, charakteristikami, odpisom z registra trestov, doplnkom k znaleckému posudku z odboru psychológie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zaujal stanovisko, že je nevinný. Využil svoje právo a odmietol vypovedať. Bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Obžalovaný vo svojich výpovediach popísal vzájomný kontakt, či už cestou sociálnych sietí, mobilnej komunikácie, ako aj jeho stretnutie s poškodenu, následne ako ju zaviezol do Popradu. Popísal svoje správanie v byte, kde zdôraznil, že nedopustil sa žiadneho násilného konania vo vzťahu k poškodenej.

Tak, ako súd prvého stupňa konštatuje v hodnotení výpovede poškodenej, tá zhodne popísala konanie obžalovaného ako násilné, ktoré malo začať v byte pri poskytnutí občerstvenia a jedla obžalovanému a s konaním obžalovaného vyjadrovala nesúhlas verbálne, ale aj odsunutím pri každom nežiaducom dotyku pri pokuse o bozkávanie na ústa, pri obchytkávaní, ktorého sa obžalovaný dopúšťal, bránila sa, premiestnila sa do iných priestorov bytu, keď ju za použitia fyzickej sily snažil dostať do detskej izby, pritlačil k posteli, priľahol ju svojím telom a dotykmi na intímne časti tela naznačoval svoj záujem o intímne spojenie. Súčasťou jej obrany, okrem verbálneho vyjadrenia nesúhlasu s jeho konaním, bolo použitie fyzickej sily, keď poškodená rukami, nohami sa snažila ho naďalej odsotiť, oslobodiť sa z jeho objatia, či pritlačenia k posteli telom obžalovaného a taktiež aj tvrdenie, že má menštruáciu, čo však u obžalovaného zmenilo záujem o vykonanie pohlavného styku a prejavil sa záujem o vykonanie orálneho styku, keď jej hlavu mal tlačiť do oblasti rozkroku a do blízkosti penisu. Súčasťou jej obrany bolo aj tvrdenie o potrebe ísť na toaletu, čo jej umožnil a ona to využila na zaslanie SMS-ky, ale aj na zatelefonovanie svojmu priateľovi S.. V telefonovaní pokračovala aj po opustení toalety, keď sa nachádzala v obývacej izbe a obžalovaný bol ešte v detskej izbe, čím chcela vyvolať u obžalovaného presvedčenie o jeho nevyhnutnom odchode z bytu, čo sa aj následne podarilo.

Z výpovede poškodenej vyplynulo, že táto nemala záujem prežiť udalosti oznamovať na políciu, keď konaním obžalovaného sa cítila ponížená a informáciami, ktoré odovzdala priateľovi, o čom vedel aj prítomný obžalovaný, sa snažila zabrániť ďalšiemu konaniu obžalovaného a dostať ho von z bytu viackrát. Potvrdila, že z vlastnej iniciatívy by tieto udalosti na políciu neoznámila. Uviedla, že po odchode obžalovaného časť svojho oblečenia, ktoré bolo znehodnotené ejakulátom, vyčistila.

Pri prvom kontakte s hliadkou polície, ktorá prišla do bytu na základe informácie od S., bola z ich prítomnosti prekvapená. Tvrdila, že v byte sa nič nestalo, keďže žiadne stopy svedčiace o použití násilia nebolo vidieť, i keď priznala, že pred príchodom hliadky bol v byte prítomný jej známy, ale už odišiel preč, preto hliadka byt opustila.

Členovia hliadky OO PZ Z. Z. a S. P. zhodne potvrdili, že do uvedeného bytu sa vrátili na pokyn operačného dôstojníka, keď oznamovateľ popísal udalosti v byte ako vážne a domáhal sa príchodu a zabezpečenia kriminalistického technika a ďalších odborníkov. Krátko po ich príchode k bytu prišiel aj oznamovateľ, ktorý bol rozčúlený, kričal na poškodenú. Keď zistil, že informácie, ktoré mu poskytla cez SMS a telefón, pred policajnou hliadkou zatajila, vtedy obsah SMS policajtom predložil. Poškodená prestala mať záujem s hliadkou komunikovať za prítomnosti priateľa.

Svedok S. P. mal dojem, že poškodená je vystrašená, mala zaslzené oči, keďže jej priateľ mal odmerané vystupovanie. Bol na ňu nahneván, tak hliadka sa snažila zabezpečiť odstup medzi poškodenou a jej priateľom na určitú vzdialenosť v rôznych miestnostiach bytu. Poškodená vtedy mala popísať členovi hliadky Z. okolnosti nadviazania kontaktu s obžalovaným a priebeh udalostí v byte. Poškodená bola v strese pre správanie sa priateľa S.. Takto to vnímal svedok P..

Tak, ako súd prvého stupňa konštatuje, svedok P. S. mal informácie o udalostiach v byte od poškodenej. Vedel o komunikácii poškodenej s iným mužom cez sociálnu sieť a taktiež o dohodnutom stretnutí v Košiciach, posedení pri káve. Po prečítaní obsahu SMS a telefonického rozhovoru s poškodenou pochopil, že táto je vystresovaná, preľaknutá, rozprávala roztraseným a tichým hlasom a jej situáciu vnímal ako vážnu, ktorú on sám nemohol riešiť svojou prítomnosťou, keďže sa nachádzal 40 km od Popradu. Z tohto dôvodu informácie odovzdal prostredníctvom telefónu polícii. Vyjadrenia poškodenej pri prvom príchode hliadky polície do ich bytu, o tom, že nič sa nestalo, si následne svedok vysvetlil ako poskytnutie nepravdivých informácií hliadke z dôvodu, že poškodená mala strach zo svojich rodičov, pred ktorými má rešpekt, a preto nechcela, aby tieto udalosti sa vyšetrovali, čo vyjadrila aj pri telefonáte s S., aby nevolal políciu.

Súd prvého stupňa na pojednávaní oboznámil zvukový záznam o komunikácii svedka S. s operačným dôstojníkom a jeho vyjadrenia direktívneho charakteru, až s prvkami agresívneho vyjadrovania.

Po vykonaní tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní poškodená sa vyjadrila, že prítomnosť polície zabezpečil jej vtedajší priateľ S.. Pokiaľ by tak neurobil, tak ona by zničila všetky stopy pred rodičmi. Nechcela to takto riešiť. Nechcela sa prezentovať na verejnosti, aj keď sa cítila konaním obžalovaného poškodená.

Súd prvého stupňa uzavrel, že počas pobytu obžalovaného v byte došlo ku konaniu intímneho zblíženia, ktoré popísala poškodená. Svedčí o tom aj nález stôp, ktoré pochádzajú z obžalovaného. Žiadne stopy, ktorými by bolo násilné konanie a jemu zodpovedajúca obrana potvrdená, neboli zistené. Na tele poškodenej bola zadokumentovaná podliatina v strede hrudnej kosti, v oblasti prsníkov, no nebolo možné zistiť, či táto podliatina vznikla práve v čase, keď malo dôjsť ku konaniu obžalovaného, akým mechanizmom bola spôsobená, kto ju spôsobil a či vôbec súvisí s udalosťami, ktoré popisovali obaja účastníci.

Následne súd prvého stupňa sa zaoberal odstraňovaním rozporov vo výpovediach poškodenej v zmysle pokynu odvolacieho súdu. Pri doplnení výpovede poškodenej ohľadne doby a činnosti v priestore WC, písanie SMS, vyznačenie času odoslania SMS, telefonovanie s vtedajším priateľom S. a iných uvádzaných údajov, samotná poškodená uviedla, že počas incidentu čas vôbec nesledovala, nemala o tom prehľad, preto uviedla iba jeden čas. Vplyvom šoku pre ňu doba jednej minúty bola oveľa dlhšia ako údaje, ktoré uvádzala odhadom. Následky po zápasení pri násilí a obrane, podľa nej, nezanechali žiadne stopy, pretože oni sa nebili, nepoužívali žiadnu zbraň na svoju obranu a svoju obranu popísala ako

verbálnu, ako naťahovanie sa, odtlačanie, držanie sa, čím nespôsobil obžalovanému žiadne zranenie, ani pri znemožnení jej pohybu obžalovaným tým, že jej držal ruky, priľahol ju svojím telom a ona za takejto situácie nedokázala sa brániť, tak fyzické zranenia mu nemohla spôsobiť.

K možnostiam úniku ďalším konaním a to privolaním polície, susedov či opustením bytu uviedla poškodená, že konanie obžalovaného jej spôsobilo šok, keďže obdobnú situáciu nezažila. Hanbila sa, cítila sa byť ponížená a jedinou pomoc čakala od svojho priateľa S., ktorého informovala a z tohto dôvodu inú pomoc nevolala. Byt neopustila z dôvodu, že byt patril jej rodičom a mala záujem, aby byt opustil práve obžalovaný, keďže jej odmietavý postoj k jeho konaniu on nerešpektoval.

Súd prvého stupňa oboznámil komunikáciu na facebooku a vypočul poškodenú ku komunikácii, ktorá prebehla po odchode obžalovaného z bytu. Po tom, čo prišla hliadka do bytu a jej priateľ, sa nevyjadřila, i keď bola prítomná pri čítaní SMS-správ, ich komunikácia na facebooku bola vo vzťahu ku komunikácii pred ich prvým osobným stretnutím, ale aj po udalostiach, ktoré sa mali odohrať v byte. Táto komunikácia svedčí o tom, že obžalovaný a poškodená komunikovali najmenej od 4.12.2013 o rôznych veciach, vrátane osobných a intímnych. Pri komunikácii dňa 06.03.2014 obžalovaný naznačil, že je násilný k ženám, ktorý už bol vo výkone trestu odňatia slobody za znásilnenie. V ďalšej časti komunikácie požadoval od poškodenej zaslanie fotografií s jej nahým telom, čo ona odmietla a súčasťou ich komunikácie bez toho, aby sa osobne videli, boli aj otázky, ktoré sa neriešia štandardne medzi priateľmi na facebooku a ktoré sa riešia, ak vôbec je ich potrebné riešiť, vo vzťahu medzi silnými, pevnejšími, citovo naviazanými partnermi. O tom, že pri SMS-komunikácii obžalovaný písal dvojsmyšelné texty s intímnym podtónom a to práve v čase, keď malo dôjsť k ich prvému osobnému stretnutiu, t. j. v deň, kedy mal byť spáchaný skutok, svedčia pripojené texty, ktoré predložil obžalovaný.

Súd prvého stupňa uzavrel, že napriek informáciám, ktoré z vyššie uvedenej komunikácie s obžalovaným mohla poškodená pochopiť, naďalej udržiavala s ním komunikáciu, stretla sa s ním osobne, nakoniec po pár hodinách spoločne prežitých ho pozvala do bytu, i keď vedela, že v byte budú bez prítomnosti ďalších osôb. Ponúkla mu možnosť posediť si pri káve. Prítomnosť obžalovaného v byte iniciovala poškodená, ktorá to odôvodňovala záväzkom za to, že ju obžalovaný doviezol z Košíc do Popradu. Komunikácia počas dňa tak, ako to popísala poškodená a obžalovaný tomu neoponoval, vyjadřovala záujem obžalovaného pri každej príležitosti rozprávať sa, vyzvedať od poškodenej informácie intímneho charakteru, čomu sa poškodená nebránila a takúto komunikáciu ani neodmietala.

Súd prvého stupňa opätovne vypočul svedka S.. Na rozdiel od prvotnej výpovede ustálil, že práve tento svedok bol najaktívnejší, keď vyzvedal od poškodenej, čo sa stalo, keď poškodená plakala, a keď zbadal, že vo vode má namočené tričko v umývadle, a na zemi pod umývadlom tepláky, na ktorých našiel ejakulát. Tieto tepláky predložil ako dôkaz o udalostiach, čo však u poškodenej nevyvolalo záujem ani vtedy hovoriť o prežitých udalostiach, iba stále vyjadřovala strach zo strany rodičov, ktorí majú prísť domov z práce. Nájsené tepláky boli ako dôkaz o intímnom konaní. Poškodená v byte po príchode rodičov stála, bola roztrasená, informácie o udalostiach rodičom odovzdával svedok a policajti. Svedok vedel o komunikácii, ktorá prebiehala aj v čase, keď on bol spolu s poškodenou. (tvrdil, že keď ležali spolu na posteli, tak poškodená komunikovala s obžalovaným cez facebook, a keďže mal poznatky o obsahu ich komunikácie, tak poškodenú upozornil, že tomu mužovi, s ktorým komunikuje, ide iba o to, aby sa s ňou vyspal). Poškodená bola tak dobrosrdečná, že stále považovala toho muža za kamaráta, ktorý jej chce pomôcť pri schudnutí a na to od nej požadoval aj fotografie jej tela.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie vyplýva, že u poškodenej nie je pravdepodobná snaha skresľovať skutočnosti vo svoj prospech a ani nahovárať zo strany iných. Znalkyňa poukázala na to, že poškodená jej pri vyšetrení uviedla, že nemala záujem skutok nahlásiť na políciu, ale na tom trval jej vtedajší partner. Popieraní udalosti poškodenej pri prvom kontakte s policajtom vyplýva z jej bezprostredného negatívneho emočného šoku, ktorý počas udalosti prežila a taktiež z pocitov hanby vo vzťahu k okoliu, v prípade zverejnenia skutku z pocitu viny pri uvedomení si možnej nevedomej provokácie z jej strany voči obžalovanému, vyvolanie žiarlivosti vtedajšieho partnera. Znalkyňa poukázala na sociálnu naivitu, psycho-sociálnu nezrelosť, infantilitu, čo jej bránilo odhadnúť a dostatočne predvídať skutočné zámyery obžalovaného a taktiež aj snaha vyhnúť sa nepríjemným dôsledkom, ktoré môžu vyplývať z vyšetrovania. Poškodená nemala zábrany presne reprodukovať udalosti, ktoré prežila, ale toto je pre ňu nepríjemné, pretože si uvedomila, do akého ponižujúceho až záporného postavenia voči blízkeho okoliu ju tento skutok môže dostať. Psychicky je plne kompenzovaná.

Znalčka tento svoj znalecký posudok po zrušení veci doplnila s tým, že jedným z možných dôvodov motivácie poškodenej ku svojej výpovedi, mohlo byť naliehanie zo strany jej vtedajšieho partnera a to sa týka samotnej výpovede ako aj takej, keďže poškodená pri vyšetrení sama uvádzala, že iniciátorom udania na polícii bol partner. S poukazom na zistenú výraznú nezrelosť, ovplyvniteľnosť, sociálnu naivitu nie je vylúčené, že by uvádzaný tlak zo strany jej vtedajšieho partnera mohol spôsobiť aj skreslenie, resp. čiastočné skreslenie jej výpovede.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvého stupňa ustálil, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo k citovému zblíženiu už počas ich komunikácie na sociálnej sieti a to ešte pred osobným stretnutím. Záujem o citové zblíženie vyplýva i z komunikácie pri prvom osobnom stretnutí. Napriek týmto prejavom záujem poškodenej o kontakt s obžalovaným nebol ukončený, i keď obžalovaný sám uvádzal sklony k násilnostiam a poškodená mala záujem byť s ním v kontakte, nakoniec ho pozvala aj do bytu. Intímne zblíženie s poškodenou sa prejavilo počas prítomnosti v byte a to konaním, ktoré popísala poškodená a následne aj obžalovaný, len s tým rozdielom, že poškodená to vnímala ako nežiaduce, násilné konanie, ktorému oponovala a kládla primeraný odpor, a obžalovaný to vnímal ako dobrovoľné konanie doprevádzané aktívnou činnosťou oboch. Násilie, o ktorom vypovedala poškodená a ktorému sa snažila klásť odpor, nebolo preukázané tak, aby neboli pochybnosti o predstieraní odporu.

Pri dôkazoch, na ktoré súd prvého stupňa poukázal, konštatoval, že odpor, ktorý prejavovala poškodená, nebol prejavovaný takýmto spôsobom, aby u obžalovaného to bolo vnímané ako nežiaduce konanie, nechcené konanie, ktoré by malo obžalovaného odradiť od naplnenia jeho záujmu. Jej konanie pri udržiavaní predchádzajúcich kontaktov s obžalovaným mohlo viesť u obžalovaného k tomu, že to nemusel vnímať ako vážne mienený odpor, ale iba ako predstieranie v dôsledku hanblivosti poškodenej.

Súd prvého stupňa uzatvára, že poškodená nedokázala zrozumiteľne vyjadriť nezáujem o jeho konanie, keď s obžalovaným sa osobne poznala iba pár hodín, no pri svojich životných skúsenostiach jej veku, čo je možné zistiť aj z facebookovej komunikácie, mala možnosť použiť odpor takej intenzity, aby jej nesúhlas bol vyjadrením odporu vážne mieneného. Tým, že odmietla ďalšiu komunikáciu o prežitých udalostiach a vykonaní ďalších dôkazov a to aj neodkladných a odôvodňovala to hanbou, strachom pred rodičmi či pred verejnosťou, oslabil význam a presvedčivosť, vážnosť jej tvrdení o obrane proti násiliu pri konaní, kde boli prítomní iba oni dvaja.

K týmto záverom súdu prvého stupňa krajský súd musí dodať, že poškodená podrobne vo svojej výpovedi popísala spôsob, akým v prvom rade mal konať obžalovaný vo vzťahu k nej. Okrem samotného prenesenia z miestnosti do miestnosti popísala aj to, ako mala byť obžalovaným priľahnutá, násilne držaná za ruky. Následne popísala svoje konanie ako konanie, kedy aj nohami aj rukami sa snažila odstrániť od seba obžalovaného. Krajský súd musí konštatovať, že vzhľadom na telesnú konštrukciu samotného obžalovaného, nielen samotné priľahnutie, ale ja násilné držanie rúk, muselo zanechať povrchové znaky na tele poškodenej, ktoré by nasvedčovali tomu, že došlo k násilnému správaniu. Predsa pri aktívnom odpore a pri zovretí rúk poškodenej obžalovaným museli by vzniknúť minimálne podliatiny. Rovnako pri spôsobe aktívnej obrany, ako to popisovala poškodená vo svojej výpovedi, a to nielen pri odtlačaní, ale aj kopaní, by museli vzniknúť známky na tele obžalovaného. Ani na tele poškodenej, okrem stopy na hrudníku, a ani na tele obžalovaného, neboli zistené žiadne známky násilia, ktoré by zodpovedalo či už útoku obžalovaného alebo obrane poškodenej.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že poškodená počas tohto incidentu mala aj priestor pohybovať sa voľne po byte, mimo kontroly útočníka - obžalovaného. Bola v priestore WC, odkiaľ posielala SMS-správy, telefonovala, byt bol odomknutý, no aj napriek týmto skutočnostiam, že mala viacero možností úniku z tohto bytu a vyhnutiu sa konfliktnej situácii a privolania pomoci, nevolila ani jeden racionálny spôsob.

Nemožno odhliadnuť ani od samotného spôsobu oznámenia páchanej trestnej činnosti prostredníctvom jej vtedajšieho priateľa. Tu krajský súd zdôrazňuje, že aj jej vtedajší priateľ vedel o komunikácii poškodenej v kritickom období s obžalovaným. Doposiaľ nebolo vysvetlené, čo bolo sledované tým, že po predchádzajúcej komunikácii s obžalovaným, po tom, čo bol obžalovaný v byte, oznamuje svojmu priateľovi, že je prítomný a dochádza k určitému konaniu so sexuálnym podtónom. Už samotný tento spôsob hľadania tzv. pomoci u vtedajšieho priateľa nasvedčuje skôr tomu, že malo dôjsť k vyvolaniu určitého pocitu či už žiarlivosti, alebo iného stavu u jej vtedajšieho priateľa.

Tak, ako súd prvého stupňa, tak aj krajský súd musí zdôrazniť, že samotný postoj poškodenej po príchode policajnej hliadky, nesvedčí o tom, že by prežila násilie tak, ako to popisovala. Nedá sa to vysvetliť iba samotným strachom pred rodičmi, aby sa nedozvedeli o tom, čo sa udialo v ich byte. Tento záver krajského súdu vychádza aj z ostatnej správy, ktorú dňa 14.04.2014 zaslala poškodená obžalovanému: „ Totálne si to pokašľal, P. mi volal, počul ťa a mňa ako hovorím, K. prestaň, a prišiel tu teraz s dvoma fízlami... ako fakt, díky!!! Chlapi vedia len problémy robiť...“ Samotný text tejto správy nesvedčí o tom, že by poškodená správanie obžalovaného brala ako násilné správanie. Z obsahu tohto textu vyplýva skôr výčitka vo vzťahu k obžalovanému za situáciu, ktorá vznikla a to, že túto situáciu takto vnímal aj samotný obžalovaný, svedčí jeho odpoveď, kedy poškodenej napísal: „Ale veď sme moc nerobili, že sme srandovali. Veď mu povedz, že sme nič nerobili, predsa nemôže robiť cirkus, že som bol na káve. Ako ti môžem pomôcť?“ Už táto komunikácia, podľa názoru krajského súdu, nenasvedčuje tomu, že by medzi poškodenou a obžalovaným došlo ku konaniu násilného charakteru, pretože je logické, že násilné konanie by vyvolalo u nich antagonistický prejav, prejav zlosti, nenávisť, no v danom prípade ide o vyjadrenie výčítiek k priebehu udalosti, ktoré vzájomne prežili.

Krajský súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvého stupňa, že nebolo preukázané násilné konanie, ktoré by bolo spojené s donútením poškodenej k nežiaduce orálnemu styku či iným sexuálnym praktikám. Rovnako nebolo preukázané ani zavinenie ako obligatórny znak subjektívnej stránky trestného činu podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. Súd prvého stupňa, rovnako aj krajský súd dospel k záveru, že konanie, ktoré sa udialo medzi poškodenou a obžalovaným, nie je trestným činom.

Pochybil súd prvého stupňa, ak svoj záver, ktorý vyjadril aj v rozsudku, a ktorý verejne vyhlásil, vyjadril postupom podľa § 285 písm. b/ Tr. zák. Vzhľadom na to, že ide o procesný postup, malo ísť o označenie právnej normy tak, že ide o Trestný poriadok. Toto pochybenie súdu prvého stupňa krajský súd napravil tým, že pôvodný rozsudok zrušil a vyhlásil rozsudok tak, že postupoval podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.